

4) 'Ο πολλά παθών, άτυχος *Ηπ. (Ζαγόρ.) 5) Ούς.
α) Θηλ. ή βαμμέν', εις την συνθηματικήν γλῶσσαν ή
χρυσή λίρα Μακεδ. (Βλάστ.) β) Ούδ. του βαμμένου, εις
την συνθηματικήν γλῶσσαν τὸ κρασί Θράκ.

βάχ επιφών. κοιν. καὶ Καπ. (*Αραβάν.) Πόντ. (Κε-
ρασ. *Οφ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) **βάχι** Κρήτ. **βὰ** Νάξ.
(*Απύρανθ.) **βάχου** Θήρ.

Τὸ Τουρκ. *va h.*

*Εκφράζει σχετλιασμόν συνήθως ἐν συνεκφορᾷ μετὰ
τοῦ συνων. **ἄχ** ἐνθ' ἄν.: *Βάχ τὸν κακομοίρη, ἄδικα τὸν σκό-
τωσαν! Βάχ τὸν ἄτυχο, τί τοῦ ἔμελλε! Μὲ τὸ ἄχ καὶ μὲ τὸ βάχ*
περνᾷ τὸν καιρὸ του κοιν. Μὲ τὸ ἄχ καὶ μὲ τὸ βάχ δεβάζω
*τὰ ἡμέρας-ι-μ' (διέρχομαι τὰς ἡμέρας μου) Τραπ. || *Ἄσμ.*

Τὸ ἄχ κρατῶ γιὰ συντηρητά, τὸ βάχ κρατῶ γιὰ θάρος
*Ηπ.

Τὸ ἄχ εἶναι τὸ κέρδος μου, τὸ βάχ ἡ πλερωμὴ μου,
ἔχω τσαὶ τὸ ἀλλοίμονο ὥστε νὰ βγῇ ἡ ψυχὴ μου

Θήρ.

Τὸ ἄχ καὶ βάχ μ' ἀρρώστησε, τὸ ὦχ θενὰ μὲ φάγη
κι ὁ ἄδικός σου ὁ καημὸς 'ς τὸν Ἄδη θὰ μὲ πάρῃ

*Ηπ.

Καὶ μὲ τὸ ἄχ καὶ μὲ τὸ βάχ οἱ μέρες μου περνοῦνε,
κι ἄξαφνα πῶς ἐπέθανε θὰ 'ρθοῦνε νὰ σοῦ ποῦνε

Νάξ. (*Απύρανθ.)

Τὸ ἄχι μου τὸ βάχι μου τρομάρα νὰ σοῦ δώσῃ,
ποῦ μ' ἔκαμες καὶ προσπατῶ 'ς τὸ γόσμο δίχως γινῶσι

Κρήτ.

βάχη ἡ, Κίμωλ. Σίκιν. Σίφν.

*Αγνώστου ἐτύμου.

*Η σκάφη τοῦ ζυμώματος. Συνών. *ζύμωτρον*.

Βάχος ὁ, Μύκ.

*Εκ τοῦ ἀρχ. κυρίου ὄν. *Βάκχος*, ὅστις ἦτο θεὸς τοῦ
οἴνου.

Μεταφ. οἰνόφλυξ, μέθυσος. Συνών. *μεθύστακας*,
μπεκρῆς, *μπεκρούλλης*, *μπεκρούλλιακας*.

βάχ-χω Εὔβ. (Κουρ.) **μπάχ-χω** Εὔβ. (Κουρ.)

Λέξις πεποιημένη.

Παράγω ἤχον, βοήν, θόρυβον, ἤχῳ: *Βάχ-χει ὁ τόπος.*

Συνών. *ἀναρροχάζω* 3, *ἀνασοβῶ* B 1, *βάζω* (I) 4 γ,
βαζωκοπῶ 2, *βαζωμαχῶ* 2, *βουτίζω*.

βάψι ἡ, Κεφαλλ. κ.ά. **βάρ'** Θεσσ. (Ζαγόρ.) Μακεδ.
(Σισάν.) Στερελλ. (Αἰτωλ.)

*Εκ τοῦ ρ. *βάφω*.

1) *Βάψιμο* 1, ὁ ἰδ., Μακεδ. (Σισάν.) Στερελλ. (Αἰτωλ.):
'Η τοικούρα πῆρε καλὴ βάρ' Σισάν. 2) *Αλλοίωσις τῆς
χροιάς τοῦ προσώπου ἐνεκα νόσου ἢ ψυχικῆς τινος κατα-
στάσεως Θεσσ. (Ζαγόρ.) Κεφαλλ.: Φρ. *Πῆρε βάρ'* (προσ-
εβλήθη ὑπὸ φθίσεως) Ζαγόρ. *Πῆρε βάρσι* (κατελήφθη ὑπὸ
ἀγανακτήσεως, ὀργῆς) Κεφαλλ.

βαψιάρης ἐπίθ. ἀμάρτ. *βαψάρης* Πελοπν. (Φεν.)

*Εκ τοῦ οὐς. *βάψι* καὶ τῆς καταλ. -*ιάρης*.

*Ωχρὸς ἢ κίτρινος ἐκ κακίας, μοχθηρὸς, κακεντρε-
χής. Συνών. *βαμμένος* (ἰδ. *βάφω* Γ 2), *κιτρι-
νιάρης*.

βαψίδι τό, Κρήτ.

*Εκ τοῦ ρ. *βάφω* καὶ τῆς καταλ. -*ίδι*.

Τὸ βαφὲν ὕφασμα: *Κατάσκουρο γένηκε τὸ βαψίδι.*
Συνών. *βαψίμι* 1.

βαψίμι τό, Πελοπν. (Λακων. Μάν.) *βαψίμ'* *Ηπ.
(Ζαγόρ.) Μακεδ. (Κοζ.) Σάμ.

*Εκ τοῦ ἐπιθ. **βαψιμαίος*.

1) Τὸ μέλλον νὰ βαφῇ ὕφασμα ἢ ἐνδυμα Πελοπν.
(Λακων. Μάν.) ἢ καὶ τὸ ἤδη βαφὲν Σάμ. Συνών. *βα-
ψίδι*. β) Νῆμα βαμμένον Μακεδ. (Κοζ.) 2) Πληθ.
βαψίμα, τὰ ὕδατα τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς βαφῆς νημάτων
ἢ ὕφασμάτων *Ηπ. (Ζαγόρ.): **Εἰ καλὰ βαψίμα γιὰ νὰ βά-
λου καὶ γνέματα μέσα.*

βάψιμο τό, κοιν. *βάψ'μον* βόρ. ἰδιώμ. *βάψ'μον*
πολλαχ. βόρ. ἰδιώμ.

*Εκ τοῦ ρ. *βάφω*.

1) Σκληρυνσις, στόμωσις σιδηροῦ ἀντικειμένου διὰ
τῆς βυθίσεως ἐν καταστάσει πυρακτώσεως εἰς ψυχρὸν ὕ-
δωρ πολλαχ. Συνών. *βαφὴ* 1, *βάψι* 1. 2) Χρωματι-
σμός ἀντικειμένου τινὸς δι' ἐμβαπτίσεως εἰς διαλελυμένον
χρῶμα ἢ δι' ἐπαλείψεως χρώματος κοιν.: *Βάψιμο ἀβγῶν*
*-νημάτων-ροῦχου κττ. κοιν. Βάψιμο σπιτιοῦ -τοίχου -τρα-
πεζιοῦ κττ. Βάψιμο ζωηρὸ -κακὸ -καλὸ κττ. κοιν. Βάψιμο*
μὲ νερὰ (ἢ βαφὴ τῶν κομμένων ἄκρων τῶν βιβλίων μὲ
διαφόρους ἀποχρώσεις) *Αθῆν. Συνών. *βάμμα* 2, *βα-
φὴ* 2. 3) Ψιμυθίωσις κοιν. Συνών. *φτεισίδωμα*.

βάψιμος ἐπίθ. Λεξ. Δημητρε.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *βάψιμος*.

*Ο δυνάμενος, ὁ κατάλληλος νὰ βαφῇ, ὁ ἐπιδεκτικὸς
βαφῆς: *Βάψιμες κουβέρτες. Δὲν εἶναι βάψιμα τὰ ροῦχα, εἴ-
ναι πολὺ τριμμένα.*

βάψουσα ἡ, Κρήτ.

*Εκ τοῦ ρ. *βάφω*. Διὰ τὸν σχηματισμὸν πβ. τὰ ὅμοια
αὐτόθι *δέσουσα* (πράγμα διὰ τοῦ ὁποίου τὸ ρέον ὕδωρ
λαμβάνει ἄλλην διεύθυνσιν), *πλέξουσα* (ἢ πλέκουσα),
πλύσουσα (πλύστρα), *ράψουσα* (ράφτρα) κττ.

Γυνὴ ἔχουσα τὸ ἔργον νὰ βιάτῃ.

β-βὰ μόρ. Μεγίστ.

Λέξις πεποιημένη.

Βαβ-βά, ὁ ἰδ.

βγάα επιφών. Θράκ.

Λέξις πεποιημένη.

*Εκφράζει θαυμασμόν. Συνών. *βαά*.

βγάζω, *εβγάτζω* Σίφν. *ιβγάζω* Μακεδ. *βγάζω*
κοιν. *βγάζω* βόρ. ἰδιώμ. *βγάζ-ζω* Εὔβ. (Κουρ. Κύμ.)
ιβγάζω Μεγίστ. *βγάτζω* Σέριφ. *βγάντζω* Σίφν. Χίος
βγέζω *Ικαρ. *βγέζω* Θράκ. (Διδυμότ.) Σάμ.

*Εκ τοῦ ἀρχ. *εκβιβάζω* διὰ τῶν μεταβατικῶν τύπων
**εγβιβάζω*, **γβιβάζω* καὶ ἀνομοιωτικῶς *γβάζω*. *Ο
τελευταῖος τύπ. ἀμάρτυρος. Διὰ τὴν τροπὴν τοῦ *κ* εἰς *γ*
καὶ τὴν ἐναλλαγὴν τῶν συμφώνων *γβ* εἰς *βγ* πβ. τὰ
ὅμοια *εκβαίνω-γβαίνω*, *εκβάλλω-γβάλλω-βγάλλω*. Τὸ ρῆμα εἶναι εὐχρηστον μόνον εἰς τὸν ἐνεστώτα καὶ
παρατατικόν, οἱ δὲ ἄλλοι χρόνοι ὥς καὶ ἡ μετοχὴ ἀνα-
πληροῦνται ὑπὸ τοῦ ρ. *βάλλω*.

A) Κυριολ. 1) *Αποβιβάζω κοιν.: Τὸ βαπῶρι μᾶς
*βγάζει 'ς τὸ δεῖνα μέρος. *Ο βαρκάρης βγάζει ἀπὸ τὸ βαπῶρι*
*τὰ μπαούλα. *Η σημ. καὶ ἀρχ. Πβ. Πλάτ. Γοργ. 511 E*
*«εἰδὼς ὅτι οὐδὲν αὐτοὺς βελτίους ἐξεβίβασεν ἢ οἱοὶ ἐνέ-
βησαν».* 2) *Εκβάλλω, ἐξάγω κοιν.: *Τὸν βγάζω ἔξω*
*ἀπ' τὸ σπίτι. Βγάζω τὰ σιρώματα ἔξω νὰ πάρουν ἀέρα. Βγά-
ζω τὸ δόντι. Βγάζω αἷμα. Βγάζω τοὺς πέτρες ἀπ' τὴ γῆ-ἀπ' τὸ*
χωράφι. Βγάζω τὸ φίδι ἀπ' τὴν τρυπα κοιν. || Φρ. Βγάζω
*γλῶσσα (αὐθαδιάζω). Βγάζω τοὺς φωνῆς (φωνάζω, κραυ-
γάζω, συνών. φρ. μπήζω τοὺς φωνές). Δὲ βγάζω ἄχνα*
-γρῦ -λέξι -λόγο -μιλιὰ -τσιμουδιὰ (σιωπῶ τελείως). Βγάζω
λόγο (ἐκφωνῶ λόγον, δημηγορῶ, κηρύττω). Βγάζω ἀφορι-

